

ELOFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
zégi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizések
postautalvánnyal
küldendők.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos petit-sor
egyszeri közléseért 7 kr
kétszeriért 6 kr., több-
szoriért 5 kr. fizetendő
Bélvégdíj minden egyes
beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRBE:

minden 3-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkezdvevény-
ben részesülnek

A kéziratok a szerkesztőséghez (Kossuth-utca
8 sz.) küldendők — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7 sz.) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája. Budapest, Granátos-u. 1.

A kereskedő ifjuság megmozdult.

Megmozdult, midőn elhatározta, hogy itt, Rimaszombatban kereskedő ifjusági egyesületet alakít, mely nemcsak specialisan szakba vágó, de általános közművelődési, kulturális és mindezek útján társadalmi célokért is fog küzdeni.

S ha valaki a XIX. század emberének vallja magát, ha valaki a század eszméinek hatalma alatt áll, ha valaki e század nemes törekvéseinek utvonalaait, céljait és eszközeit ismeri, az e mozgalommal szemben nem mondhat mást, mint üdvözetet a kereskedő ifjuságnak a nemes elhatározásért, dicséret neki, amiért szembe száll a teremtés munkájának nehézségeivel, s az újítások ellen mindenütt ólálkodó reakcionárius szellem ősdiságával, s a modern haladást porba tiporni óhajtó nyomorult elfajulásával.

És ez a küldött üdvözet lehet a sziv mélyéből fakadó, a szellem hatalmának legerőteljesebb, szent meggyőződésétől sugallt, melybe a liberalizmus, a demokracia legtisztább és legszentebb elvei játszanak bele.

Hisszük és tudjuk is, hogy ez az üdvözet viszhangra fog találni sokfelé, mert hisz amint a liberalizmus és demokraciáért való küzdelem teremtette meg lapunkat, ép ugy e magasztos eszmék nevében üdvözeteket kibocsátani, s azokra általános viszhangot találni, minden szerénytelenség nélkül is igaz jogczímet birunk.

És ezt az üdvözetet indokolttá teszi maga a modern században megnyilatkozó anyagi érdek is.

Ma már az erkölcsi erőhöz a legjobban kifejlesztett anyagi erőt is kell csatolni, mert enélkül sem a társadalmi, sem az állami, sem az egyéni élet terén felmerülő érdekeknek megfelelni képesek nem vagyunk.

Innen a közgazdasági érdekek meleg s majdnem sokszor túlfeszített ápolása, s innen amaz óriási complexusa a fejlesztő és reformáló munkának, mely a tudomány, a szellem, a technika, az egyéni és társulati működés, társadalmi törekvések és koronául államkormányzati tettek által egy- és ugyanazon célra összehordatik.

És a közgazdaság anyagi érdekeinek kiküldésében valóban nem utolsó helyen áll az a tevékenység, melyet a kereskedő osztály kifejt, midőn a semmiből teremt valamit, midőn a forgaloma hozatal által a dolgoknak új és új értéket köjcsönöz.

És áll ez főképp hazánkban, hol ha az iparnak volt némi talaja, a kereskedelem megteremtését és fejlesztését határozottan az újabb idők vivmányánának kell tekinteni.

És bizonyára Rimaszombatot sem lehet kereskedő városnak nevezni, mint ahogy nem is az.

De Széchenyi Magyarországra is azt mondotta, hogy nem volt, hanem lesz, s az a nemzeti politika, mely lapunk hasábjain apró részletekben ismertette lett már sokszor, bizonyára meg fogja teremteni előbb-utóbb itt is azt a gyümölcsöt, mely a kereskedelem széles körü kiterjedését fogja jelenteni.

És a jövő e szép eszménye ép ugy, mint a jelen nagy érdekei megkövetelik a kereskedelmi érdekek támogatását, még főképp

a reményteljes jövő reménye a kereskedelmi ifjusággal szemben.

Ha pedig a kereskedelmi osztály érdekét az intelligencia, a társadalmi állás, a műveltség fejlődésében is kifejezésére látjuk juttatni, akkor e célok ápolását kitűzött, és alakulófében levő kereskedő ifjusági egyesületet, melynek hálózata ki fog terjedni egész Gömör-megyére, csak örömmel üdvözölhetjük és csak lelkesedéssel kiálhatjuk oda: bátran és törhetlenül előre!!!

A leányiskola kérdéséhez.

Tekintetes szerkesztő úr.

Ámbár a dementire ott szokás helyet kérni, a holl arra az ok megadatott s így ez esetben nem itt, hanem a „Gömör-Kishont“-nál kellene kopogtatnom; mivel azonban e becses lap hamarabb jelen meg, azért az igen tisztelt Szerkesztő ur lovagias előékenységehez folyamodom.

A „G.-K.“ legutóbbi számában, a „kifogásolt határozat“ háromszög jegyű írja a városi leányiskola építéshelye felett történt szavazásnál keletkezett k i s e b b s é g r ő l azon hírt látta jónak nyilvánosságra adni, hogy ez az e tárgyban hozott városi határozat ellen felelbezzük k é s z ü l.

Hogy e hír legfeljebb a szerencsétlen határozatban való részvétel miatt tünődő lelkiismeret visiója lehet, ezt abból következtetem, hogy a kisebbséget alkotók 10 városi képviselő valamint a közgyűlést megelőző leg e tárgyban nem érintkezett egymással, közülük még csak kettő sem: ugy másrészt tény, hogy a közgyűlés után sem történt közöttük semmiféle kezdeményezés a netaláni közös actió céljából; sőt ha ezután történnék is, meg vagyok győződve — ámbár ezt is minden megbízás nélkül állítom, — hogy a kisebbség közül a legtöbben határozottan megtagadnók h o z z á j á r u l á s u n k a t a felelbezzéshez.

TÁRCSA

MÉS-ALLIANCE.

Egy könnyüvéru hetyke ur,
— Ki megvetett szegényt és gazdagot —
Megházasodni készülé
Szeszélyinek, hogy lelhessen rabot.

A szép nő nem volt kaczkias,
Hanem szerény, csöndes és elvonult.
Szépsége páratlan csodás,
Előtte minden ifju térdre hullt.

A paphoz mentek sebtiben,
Hogy az örök szent frigyre lépjenek,
S a pap nevéknél kérdező
És ök egymás után feleltenek:

„Alázatosság a nevem“,
Mond reszkető hangján a lány,
Megdöbbenik a völegény,
Az arca sápadt lesz és halavány.

S vontatva mondja meg nevét:
„Hallják! a Gőgnék hívnak engemet“
— Més-alliance! — kiáltának a
Tanuk — a frigyből semmi nem lehet!

Egy hang kevés, de az se volt
A tiltó tanuszóra felelet . . .
Ez jobbra — az balra ment
S a frigynek mindörökre vége lett . . .

Ujlaky Géza.

FALUN.

— A „Gömör“ eredeti tárczája. —

Olyan édes volt az ébredés. A nap hajnalsugarai bemosolyogtak a félig nyílt ablakon és mosolyogva mondták a jó reggelt. A gyengéd tavaszi szellő játszva borult arcomra, egy pillanat alatt törülte le szememből az álom utolsó mámorérzetét, s éreztem, amint az ajkamon beszivott friss szellő mellemet dagasztja, és véremet életfriss lüktetésre hajtja.

S amily édes volt az ébredés ép oly édesen pihentem még pár perczig nyughelyemen, és önkénytelenül jutott eszembe az ébredés a városban és falun.

A garcon ébredése a nagy városban! És oda tehető bátran az is: egy átélt éj után.

Mikor is kezdődik a nagyvilági garcon élete? Mikor a gázlámpa fénye, a villamos fény tüze megcsillan, akkor csillan fel a garcon szemében az élvvágy fényugara.

Milyen volt bucsuesténk is?
Egy pompás számozatlan fiakker hozott bennünket a városligetből, hol kocainkból minden szép hölgyet szembe mosolyogtunk, az Andrassy-uton át, hol ismét könnyüvéru hölgyeket rózsával dobáltunk meg, a népszínházba.

A földszinti első oldalpáholyban ültünk egymás mellett, akár a fecskéfiak a fészekben, látsövünk ostromolt minden hölgyet, és el is vártuk, hogy minden hölgy ostromoljon bennünket, volt is aki ostromolt, mondjuk: egy félvilág!

És ez a rendkívüli boldogság tartott addig, míg a függöny fel nem gördült, s a boldogság csak annyiban változott, hogy a látsó irányt változtatott s szinpadnak fordult.

És „átélveztünk“ egy darabot, hogy a darabból mit se tudtunk.

Élveztük a primadonna trikját és vállait, a sikamlós couplékon nagyot neveltünk, a csinos kardalosnok jóformán csak nekünk játszottak, valamennyinek a szemé mintha azt sugározta volna: a viszontlátásra.

Egy órával később már ott is voltunk a „chambre-separé“-ban, hol legtöbbet nevetett Miczi táncosnő, legtöbbet csacsogott Lili énekesnő, és legtöbbet pezsgőt ivott Mari, a csinos soubrette-énekesnő.

A szerelmet a mámor beestelenítette meg; ugyanaz a mámor ringatott álomba.

És a mámorteli éjre jött, mikor a nap már magasan állt, az ébredés.

De ebben az ébredésben anyni kiábrándulás volt, hogy boldog visszaemlékezés helyett a sivár való rezegettetett át valami kimondhatatlan fájó érzetet, mi a hidegleléshez állt legközelebb.

S most, a hogy itt ébrednek falun, minden megmagyarázhatlan édes érzésre ébreszt. Azt az elhagyott világot elnyeli egy pillanat alatt az a mosolygó napsugár, az a friss tavaszi szellő, elnyeli a füllemüle-pár éneke, a galambpár szerelmes turbékolása, mert mindenfelől felem mosolyg az ő tiszta szelleme, majd a legszebb zene, az ő édes kedves dalának csengő hangja, mely szótlánul is azt mondja: jó reggelt édes barátom.

S ez a reggel volt a legszebb reggel, melyre életemben ébredtem; az ébredés a faun: ébredés volt a tiszta boldog szerelemre.

Ö.

A hol a kisebbség által felhozott minden igaz és súlyos érv csak a pusztában elhangzó szó marad, ott a felelősség is céltalan.

El lett mondva, hogy képtelenség a leányiskolát olyan szomszéd-csoportozatba állítani, mint a börtön, a temető s a közeli kaszárnya, hogy a tanácsot veszélyeztetni fogja a börtön ablakából bémészködő rabok utáni leskelődés, különösen pedig a leányiskola ablakából a közelben dübörgő s füttyűt vasuti vonatokra s a vaspálya udvarára nyíló érdekes panoráma, hogy ez a hely a város lakosainak zömére nézve sokkal távolabb esik, mint a másik s e mellett a népes kettéválasztás alkalmával a kisebb leányokra nézve szinte megközelíthetetlen; hogy a város egyenletes fejlesztése szempontjából hiba több közepületet egymás mellé helyezni, — hogy az csak emésztés, mintha az építkezés olcsóbb volna az által, hogy a város itt a saját telkén épít, mert a leányiskola felépítésével egyidejűleg elhelyezendő ottan a puskapor-raktár, a járásbíróház, (mely az iskolai játszótér zajában nem tárgyalható) és a temetőbe vezető út, mely utóbbi maga legalább 4000 frt költséget okoz, — hogy szintúgy önmagát, azon egyedüli és legnagyobb előnyül látszó körülmény, mintha a helyhez a szomszédságában levő régi temető-rész park gyanánt hozzászámolható volna, mert e temető-rész egyik felében részint gyümölcsfák részint a szabad mozgást akadályozó falkalorok vannak, mely utóbbiak ha eltávolítottak, maradnak a gyümölcsfák, mint zöld gyümölcsű kék az Eva-természetet örökítő kis leányok egészségének megrontói szerszám mind okai annak, hogy miattok az iskolában örökös fegyelmi perek legyenek; e temető-rész másik fele pedig a katonai idyllek állandó színhelye. Ezt a képzelt parkot tehát a leányiskola előtt nem megengedjük, hanem attól épen a mostaninál sokkal magasabb és sűrűbb kerítéssel elzárni tanácsos és szükséges.

El lett mondva másrészt a Danielisz-féle fundus mellett, hogy a lakosság zömére nézve könnyen megközelíthető, olcsó áron megszerezhető tégas, a tervező építést semmiben sem akadályozó, hogy az iskolának alkalmis esendes és egészséges helyen s a községi fiú-iskolával közel, egy utcóban fekszik, minő fogya a testvérek együtt mehetnek iskolába s a tanítók könnyen érintkezhetnek egymással, hogy a vasútépítés s különösen a földtagosítás óta, az árkokatások következtében, a mi hátrányait mondattik, a nedvességnek semmi nyomát sem mutatja, hanem, igen is, szép kerti kultúrát.

És mindezek ellenérveit mit hallottunk? Azon idős ellenvetést, hogy a Danielisz-féle fundushoz védőgátakat kellene emelni (jó hogy a chinai fal elhözatalával nem ijesztett) az árvíz ellen, holott pedig mindenki jól tudja, hogy a Rima kiáradása még sokkal alantabban fekvő Badiny-féle fundusig sem hatolt el soha, a másik döntő érv pedig az volt, hogy ez a hely vad víz, ámbar ezt sem látta senki sem; már pedig a hol vad víz van, az ott még a jelen szárazság idejében is látható. Ezt a ráfogást különben in fragranti megdönti a néhány telekkel alább folyó Soós-féle építkezés, a hol egy ölnyi mélységben sem jelentkezett víz.

Ezután következett a szavazás, s ezzel azon érdekes látvány, hogy a kik nyíltan és felszólalva az oppositíóhoz hajoltak, egyik-másik mintegy varázsütésre a többséggel szavazott.

Ily körülmények között ugyan kinek jutna eszébe a felelősség?! Hiszen előre is bizonyos, hogy minden újabb okos szó megtörnék ama védőgátakon — és szinte feltehető, hogy az a döntő argumentumul használt vad víz a valóságban nem egyéb, mint takaró, elfedésére azon szempontnak, mely a mellőzött fundus tözsomszédaságát idegenkedett.

Biztosíthatom tehát a háromszöges írók hogy a kisebbség felelőssége miatt nyugodtan alhatik.

A kisebbség egyike.

Hangverseny.

Vendékek érkezése.

A közreműködők egyrésze vasuton érkezett s általában ünnepélyes fogadtatásban részesültek.

Elsőnek érkezett meg Losonczy Antalné férje kíséretében, ki kedden a déli vonattal érkezett. A vasutnál egy küldöttség fogadta, melynek tagjai Marton János, Glauf Pál, Fábry János, Szontagh Károly, Simkó Endre, és Kapy Gyula.

Glauf Pál szívélyes, s a nemes cél érdekében kifejtett érdeklődést méltató szavakban üdvözölve a vendégeket, Losonczy Antalné lekötözött szívélyességgel mondott köszönetet a

szívélyes fogadtatásért, s kifejezte, hogy a siker érdekében mindent szívesen elkövet.

A társaság ezután a vendégeket kocsiokon szállásukra kísérte Marton János vendég-szerető házához, hol estenkint sokan élvezték a kitűnő művésznő elragadó előadásu darabjait.

Tegnap déli fél 1 órai vonattal érkezett Mikszáth Kálmán országgyűlési képviselő s hírneves író Szabó Endre és Vojnis Oszkár társaságában. A percon a hangversenyrendező-bizottság, Marton János, Glauf Pál, Draskóczy László, Fábry János, Csabay Pál, Molitórisz Endre, Simkó Endre, Tarkóly József, Szontagh Károly, a helybeli intelligencia számos tagja, a sajtó képviselőiben Szeless Odón és dr. Kármán Aladár Ernő s nagy néptömeg várta. Kiszállva a vasuti kocsiából Glauf Pál rimaszombati esperes-lelkész fogadta egy tartalmas szépen átgondolt beszédben, melyben legnagyobb örömeinek adott kifejezést a felett, hogy az egész ország nagyevű íróját szerencsések voltak megnyerni e hangversenyre. Mikszáth meleg hangon azt válaszolta, hogy ő Rimaszombatba úgy jött, mint haza, így akarja, s így fogja magát itt érezni, mint érezni szokta magát ez ember otthon. Ezután Fábry János ölelte át a kedves vendéget, mint régi, kedves tanítványát. Majd bemutatták a küldöttség tagjait, mire az ott váró kocsiokon a városba hajtottak a vendégek és küldöttség, hol is Bornemisza László alispán vendég-szerető háza fogadta a kedves vendégeket.

Hangverseny.

A hozzája fűzött legszebb remények megvalósultak. A hozzáfűzött várakozás, mely elejétől fogva legteljesebb volt, az utolsó pillanatban, midőn a nagy s intelligens szép publikum már együtt volt a nagy teremben, a lehető legmagasabb fokra hágott.

A fényesen díszített terem, a csillárokról lesugárzó pompás kivilágítás pedig az érdekes képet, mit a nagy közönség nyújtott, még teljesebbé tette.

Az érdeklődés feszültségét mi sem igazolta jobban, mint az élénk társalgás, mely mindenfelé a teremben mutatkozott.

Kinek-kinek megvolt az ő kedvencez program pontja, melyhez a legtöbb várakozást fűzte, s egy szellemes journalisztának lett végül mégis igaza, hogy az összes programpontok mindenkinek kedvencezévé lettek.

A műsor némi változást is szenvedett, a mennyiben Simkóné urhölgy szavallata a családi gyászra való tekintetből elmaradt, ép úgy Dessewffy Gizella urhölgy tilinkó-játéka is, s az érdekesnek ígérkezett kettős tilinkó-játék helyett Dessewffy Árpád ur egyedül játszott, de így is a varázsfüvét hallottuk.

A műsört a dalárda kezdte meg Huber Károly „Öseink Emlékét” énekelvén. Wagen-sommer derek karnagy vezetése alatt hasznos munkát végezett a dalárda, hogy e szép darabot elénekelte s a közönségnek szemmelátható gyönyört szerzett. Különösen szép volt Percz Samu soloja, hatásosak voltak a teli accordok.

Utána az emelvényen Glósz Aranka urhölgy jelent meg, kinek zamatos játékát már élveztük a diurnista estélyen is.

Már akkor nagy hatást keltett ama finom árnyalással, magyaros hűvvel és kifejezéssel, mely játékában kifejezésre jut, s melylyel képes elhitetni hogy még a zongora is magyar hangzásu, ha magyar hölgy játszik magyarosan rajta, mostani sikereit azonban határozottan felébe emeljük a multkorinak, beigazolván látván azon igazságot, hogy igazi tehetségnek a nyilvános fellépés a tehetség tejlődését jelenti.

Művészi játéka nyomába a legélénkebb tapsolás és éljenzés járt.

Dr. Krecs Gyula ur „Boka kesergő”-jét játszotta. Maga a darab a kesergő érzelmek ősi erejét nyilatkozza meg, s míg bevezető részében a borongó lélek érzelmét fejezi ki, vége felé felcsillan e remény által szült vigasztalás megkísérlése, hogy aztán végül megtörjön egészen.

Dr. Krecs ur a hangulatot hiven kísérte s a technikát is a hangulat szolgálatába kényszeríteni ügyesen tudta.

Rodor Arminné urhölgy Bethoven Concert C durját, majd utána egy menuettet játszott Paderewsky Pár billentyűves és megtudjuk azonnal, hogy a classikus zene birodalmába leszünk varázsolva. És hogyha itt a hatás első föltétele a kifogástalan teljes technika, úgy Bodérné urhölgy azt egészen bírja. A legegompikáltabb accordok és futamokon, s az ezekben megnyilatkozó nehézségeken könnyű szerrel jut keresztül. Ehhez a technikájához járult teljes mértékben a kifejezés-erő, s a menuetto bájos előadásával pedig valóságos rabbá tett. Élénk taps kísérte játéka befejezését.

Ezután Losonczy Antalné urnő jelent

meg az emelvényen. Sympathikus, fesztelen s előkelő megjelenése is biztosítja a sikert. S mikor Massenet kitűnő darabjának interpretatorává szegődik, ezt oly művészettel teszi, hogy lebilincsel, leköt és elragad. A lágy alsó hangok, erőteljes esengő felsőhangokat oly művészi, oly biztosan énekel futamokkal fűzi össze, hogy csak kecces és fűlemászó trillái ragadják a lelket még jobban el.

Olyan tapsvihár koronázta művészi játékát mely méltó kifejezése volt a hatásnak. — Ugyanezt a hatást csak fokozta Gounod „Vase de Juliette” című darabjában. Az újabb tapsviharra egy kedves kis apróságot énekel még. — A „Sultán” című operettéből énekelte a „Kipi-kopi” dalt. Nincsen oly fülemile, pacsirta, mely olyan kedves trillákat hozzon ki, mint a szereplő művésznő, ha elkezdette „Kipi-Kipi-kopi” stb. Az emberek szeméből a derű csak úgy ragyogott. A dalt még tapsvihár kísérte.

Mikszáth Kálmán lépett most az emelvényre s bevetésül visszaemlékezéseit olvasta fel, melyek rimaszombati deákorkából valók, majd „Hány óra” czimen egy humoros dalt a képviselőházból, melyben a „hány óra” feltett kérdésre mindenkinek más és más felelete által zseniálisan jelezte őket. Különösen nagy tetszésben részesült az a rész, mikor Apponyi felel a kérdésre, valóságos bölcsészeti okoskodás után azt mondja, hogy tekintetbe véve azt és ezt még egy óra nem lehet, azonban más dolgok megfontolása után mégis oda jut, hogy még in ultima analysi 1 óra nincs.

Dessewffy Árpád ur tilinkójátéka is ösmérésünk, andaitó dalaival ismét elragadta a közönséget. A tilinkónál, ennél az egyszerű kis szerszámmal nem a technika, de a kifejezett érzés üli diadalát, s e diadal teljes volt. A közönség hálásan tapsolt.

Vojnis Oszkár ur, ki a messze Bácskából jött, kedveskedett ezután szép zongorajátékával s a közönség nem is volt hálátlan, mert bőségesen jutalmazta tapsaival.

Losonczy Antalné urhölgy fejezte be a sikerült műsorozatot. Magyar dalokat énekelvén cigány kísérettel és belbizonyította, hogy a népdalnak ép oly kitűnő kifejezője, mint a milyen a classikus zenének. Amit róla az első ciklusban írtunk, azt itt csak ismételtünk. A lelkesült tapsok most is nyomába jártak művészi énekének.

Nem hagyhatjuk említés nélkül végül, hogy Kapy Gyula ur kitűnő kísérőnek bizonyult, midőn Losonczy Antalné urhölgy énekét zongorán kísérte.

A hangverseny után a nagy közönség a Casino termeibe vonult, hol addig mulatott, míg a termet táncsteremmé nem alakították.

A táncestély a lehető legjobban és legfényesebben sikerült s a reggeli órákban nyert csak befejezést.

A rendező bizottság, melynek élén Marton János hangversenyrendező bizottsági elnök és Draskóczy László bálbizottsági elnök állottak s valóban hervadhatlan érdemeket szerzett.

A két elnökön kívül még elismerés illeti a fáradszatlan Fábry Jánost, Glauf Pált, Simkó Endrét, Tarkóly Józsefet, Szontagh Pált, a bálrendező-bizottságot, de végéig csattanak az ostar, a közreműködőket, kik előtt tisztelettel, hódolattal hajlik meg a közvélemény zászlaja, a sajtó, hálás elismerést zengve.

Jelen voltak: Hámos László főispán és neje, Bornemisza László alispán, Kubinyi Aladár és neje s leányai Szeréna és Margit, Hámos Zoltán és neje, Hámos Aladár, Bornemisza István, Putnok Mór és neje, Molnár József és neje, Fáy István és neje, Horváth József és neje, Glósz Arthur és neje, Szakall András és neje, Fáy Gyula, Samerjay Istvánné, Sütter Istvánné, Tomcsányi Lászlóné, Guha Viktorné, Guha Berta, Szeredinszky Sándorné, Dr. Szabó Samu, Terhes Pál és neje, Stech Káimáné, Dr. Löcherer Tamásné, Farkas Mátild, Fáy Lenke, Glósz Vilma, Glósz Aranka, Almássy Lászlóné, Vajda Ferdinándné, Jaczkó Sárka, Terhes Pálné, Stolcz Biri, Baksay Gizi, Baksay Józsefné, Baksay Istvánné, Vörös Samuné, Kern Adolfné, Baksay Aranka, Stech Káimáné, Váralyai Lenke, Medveczky Sándorné, Stolcz Martonné, Vajda Ilona, Vajda Margit, Reisz Marikovszky Emma, Groó Vilmosné, Szentmiklóssy Káimáné, Benyó Aranka, és Margit, Szabó Györgyné, Jesko Sárka, Rásky Erzi, Komjáthy Gizella, Cseh Istvánné, Madarász Panna, Kishonthy Józsefné, Lőfkovits Lipótné, Benyó Béláné, stb. stb. stb.

HIREK.

— **Rosenauer József alezredes,** a helybeli tüzér-divízió parancsnokát Ő felsége ezredessé nevezte ki. A kinevezés széles körben kellett kellemes meglepetést, és nemcsak a tisztikar részéről részletes legméltóbb ovatiókban, hanem a társadalom minden rétegéből alig győzte a derék ezredes fogadni a legjobb üdvözlőkat. A kinevezést tudatód okirat f. hó 29-én érkezett meg, s aznap volt a hivatalos tisztelés a helyőrség tisztikara részéről. Az új ezredesnek az első köztársaságunkban időző Török altábornagy gratulált. A tisztikar kedélyes lakomával ülte meg az örömdetes esetet, mely alkalmából az asztalt a kertészeti remeke gyanánt a tisztikar figyelméből egy gyönyörű virágoskor ékesítette. A hatóságok fejeitől jött gratulációkra az ezredes is megtette hivatalos látogatásait. Tegnap délután pedig a helyőrségi parancsnokság kertjében gyűlt össze az ezredes meghívására a tisztikar, a kert mulatságánál a polgárság köréből is sokan voltak jelen. Az ezredes sok éljenzésben részesült, melyet mi is a magunkéval töltünk meg.

— **Dunai Ferenc** beszerzebényai tanterületi főgázgató f. hó 27-én városunkba érkezett a helybeli főgymnasium megvizsgálása végett.

— **A helybeli kereskedő ifjuság** egy életrevaló mozgalmat indított meg, melyről mai vezércikkünkben is megemlékezünk. A mozgalom egy ifjusági egyesület alakítására irányul. Az egyesület célját vezércikkünk érinti. Még a múlt hét végén egy küldöttség kérte fel Széless Ödön t, lapunk szerkesztőjét, hogy vezesse az ifjuságot mozgalmában. A felhívott hivatkozott ugyan rendkívüli elfoglaltságára, de az ismételt kérésre kitérni a bizalom elől, melyért köszönetet is mondott, nem kívánt. Össze is hívta azonnal az értekezletet, s négy napi tanácskozás után Széless Ödön elnöklelt alatt letárgyalattak az alapszabályok és elhatároztattak, miszerint a jövő hétre egybehívatik az alakuló közgyűlést, mely elé az alapszabályok elfogadását előterjesztetnek, a tisztviselői kar megválasztatik, s a tényleges megvalósítás módjait és eszközeit véglegesen megállapítatnak. Tekintve, hogy az egyesület a kereskedő osztálynak társadalmi előállítását van hivatva emelni, hogy kulturális előléptést küzd, bizonyára felkarolában fog részesülni nemcsak a kereskedő osztály részéről, hanem minden a törekvést eláruló munkáért lelkesülő bármely osztályhoz tartozó egyéniség által is. Az ifjuság egyhangú bizalma a tiszteletbeli állásra Baksa Józsefet fogja felkérni, s tekintve, hogy a munka, a becsület, a szorgalom és törekvés a derék férfi emeltán szolgálhat az újabb generációnak példányképpel, a választáshoz szerencsét kívánunk az ifjuságnak, s mi megvagyunk győződve, hogy ő az ifjuság belkesült bizalmának is engedni fog.

— **Török Ferenc** es. és kir. altábornagy, a magyar korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelője f. hó 25-én városunkba érkezett a helybeli csendőr szakasz-parancsnokság hivatalos látogatására.

— **Rosenthal Károly** őrnagy folyó hó 24-én hivatalos vizsgálatot teljesített a helybeli csendőr-szakasz parancsnokságnál s ez alhalommal a tapasztalt pontos és kifogástalan rend és ügykezelés fölött a legnagyobb elismerését fejezte ki.

— **Erettségi vizsgálatok.** A helybeli egyesült prot. főgymnasiumban a szóbeli erettség vizsgálatok június 22—25, a magán tanuló vizsgája június 26—27. napján, az iskolai évet befejező zárúnnepély pedig június 27-én fog megtartatni.

— **Püspöki kiküldött.** A helybeli főgymnasium VIII. o. ág. hitv. növendékeinek május hó 4-én tartandó vallástani vizsgájára Zelenka Pál püspök Strauch-Béla felkai ág. hitv. lelkészt küldötte ki.

— **Fürdőmegnyitás.** Május elsőjével bejön a fürdőszézon, jónirú fürdőink, a csúzi és várgedei is ekkor nyílnak meg. Hisszük, mozgalmak képük lesz a nyári idő alatt.

— **Rekviem** tartatott április 27-én néhai gróf Andrássy Manó halálának évfordulója alkalmából, a K.-H.-várallyai vártemplomban, nagyszámú és előkelő közönség jelenlétében.

— **Koós Mihály** a helybeli főgymnasium VII. osztályu növendéke f. hó 26-án éjjel öngyilkossági szándékból forgópisztolyal lötte magát föbe. Két lövést tett, melyek közül az első jelentéktelen sebet ejtett, a második azonban behatolt a fejbe s most élethalál közt vívóva fekszik a helybeli kórházban. Tettének okál anyagi helyzetét mondják, s csakugyan a szerencsétlen fiu, ki jeles előmenetele mellett tisztán önmunkájával, kisebb növendékek tanításával tartotta fenn magát, a kiütött dífiteris-járvány következtében ez utolsó segélyforrásától is meg lett fosztva — s ez volt. mi kezébe a fegyvert adta.

— **Derék kerülője van Iványi községének.** Izrók Józsefnek hívják a jeles férfit, a ki f. hó 24-én csak azt tette, hogy a rimaszécsi vásárról hazafelé menő, kissé ittas Elek János melléi lakost az uton meg állította tőle pénzét követelve, s mivel az adni nem akart, a nyakába volt vászon-zacskót a benne levő 10 frttal együtt erőszakkal elvette. De nem sokáig örülhetett, mert csendőrség — melynek a rablás tudomására jutott — másnap elfogta és a rimaszécsi kir. járásbírószághoz kísérte be.

— **Hevessy Bertalan** s kedves családját súlyos gyász éri; özv. Kéthelyi Kéthely Ferencné a jobblétre szenderült. Az elhunytban Hevessy Bertalan kedves neje édes anyját gyászolja. A kitűnő családhoz fűződő általános rokonszenv az általános részvétet is megteremtette. A család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Hevessy Kéthely Ida. — fia Ernusz József, — férje Hevessy Bertalan és leányuk Mara, — Veszter Kéthely Vilma, — fiai Pilaszonovits Antal és Tivadar, — férje Veszter Imre, — fiacskájuk Imruska, továbbá egyetlen fivére Tolnay Károly szomorodott szívvel jelentik a felelhetetlen jó édes anyja, — nagynya és anyósának, illetve nővérnek özv. Kéthelyi Kéthely Ferencné született csömötei Tolnay Idának. 68-ik évében, hosszas kínos szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után 1893. április 23-án történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei, folyó hó 25-én délután 5 órakor fognak beszenteltetni, és a Bécs melletti Baumgárteni sírkertben örök nyugalomba helyeztetni. Az engesz elő szent mise áldozat, folyó hó 26-án délelőtt 10 órakor, fog a Bécs, Fünfhausi templomban, az Urnak bemutatatni. Áldás és béke drága poraira. Bécs, 1893. április 23.

— **Erdőégés viharban.** Április 22-én alig hogy lement a nap, Dornó felett keletre kipirult az égája. Mint szép hasadó hajnalban Phaeton tüzkeréke izzóvá teszi a fellegeket, úgy vetett bíbor színt az égre alkonyatkor a — veres-kakas. A Dornó feletti László nevű urasági pagonban a tetőn levő szénégető milét kibontotta az iszonyatos szél; ekkor felkapott egyegy nagy öl parázst s 2—300 méterre szórta szanaszét az erdőben. A szénégetők mentették a milét, oltották az egyszerre 20—30 helyen keletkező tüzet, de a mint beláttak hogy erejük nem képes korlátozni a kettős elem hatalmát, — futottak segély után. A segélyt már utban találták. Dornó, Kovácsvágás Váralya, Pacsa községekből tódultak fel az oltáshoz az emberek. Ekkor kezdődött meg a komoly harc a tűz, az orkán és az oltó munkások között. — A milére hányt földet elsodorta a szél s a tűzhöz közeledők arcába égő üszköt vágott. Földdel, kövel lokalizálták a tüzet. A tűznek ismét segélyvére jött az orkán, a mely 80—100 éves magfákat csavart ki s döntötte a tűzoltók közé, vagy a zsarátnokká vált ölfákra. Milliárd szikrát vitt ilyenkor a vihar az erdőbe. — Végre is sikerült az elemeknek pusztítását korlátozni. Megégett összesen 21 méter ölberakott fa, a mi — szélvihar idejében való erdőégéskor, oly esemény kár ahoz képest a mi lehető lett volna, hogy valóságos szerencsének mondható a szerencsétlenségben. Gondatlanság senkit sem terhel.

— **Szükség törvényt ront.** Április 25-én este 8 órakor a Pacsai erdőben tűz támadt. Észre veszi a tüzet a falu csordása s beszél a harangozóhoz, hogy verné föle a harangot; de a harangozó nem volt otthon. De a leleményes ember nem jött zavarba, hanem belefújt tárogatójába és nagybuzgósággal végig fújta a falu a tehén marsoi. Erre nem kis zavarba jöttek a tehének, és a gazdasszonyok. — A zavart eloszlatandó beleült a dobba a kis biró, és kidobolja, hogy „Közhirre tétetik először: tűzvan az erdőben ott ni.” Tram, tram, — és tovább megy. — Ezen kettős program hangverseny felébresztette a padláson alvó harangozót, s a harang félreverésével egészítette ki a riadó hangversenyt. Az egész éjszakai oltás után másnap aludt a falu. Nem szólt a tehén mars. — Törvény szünetet tartott a kisbiró, — nem harangozott a harangozó.

— **Kedden** e hó 25-én a rimaszécsi vásárról hazafelé jövő, több uraji és szentsimoni lakosok, a fél órai téta ut nehéz fáradalmait, a susai kocsmába tértek kipihenni; hisz az alig pár puská lövényire eső községeikbe hogyan is mehettek volna ők a nélkül, hogy a susai 30 kros sziverősítő pálinkából egy kis erőgyűjtőt a további utazáshoz be ne szedjenek? De a tenger sok ital elfogyasztásának a hatása nem sokára meg látszott az ípséken; nappal is többször össze-össze kaptak, de estére meg rendeztek olyan előadást, a mely előadás a Zulukafferek, vagy a Pápuák földjén se lehet minden napi dolog. Szólt a harci dob, a bot egymás fején, úgy mint a hol 15—20 cseplő a leggyorsabban csépel, a veriték piros cseppekben gyöngyözött! Majd mindegyiknek a feje

több helyen betört; s e mellett a hatalmas harci tárogató az ordítások ekeéből kessőbb káromkodásokkal fűszerezve oly hangosan szólt, hogy az a 7, 8, és 9 óra tájba végbe menő esteli előadást alig ha meg nem hallottak nemes Uraj és nemes Szentsimon községeibe is. A tenger nép közül leginkább kitüntették magukat: Urajról egy néma a testvérével és Bak József, Szentsimonról pedig bizonyos Mak nevű eszmadia Hiszik hogy derék, erőlyes Szolgabírónk alkalmat fog találni, hogy az ilyen előadásoktól községünk megkíméltsék és az illetők tekintettel a már késő esteli időre és arra a folytonos torokszakadásból való rémitő isten káromlásra, az illetőket méltó büntetésbe fogja részesíteni.

Tekintetes szerkesztő úr.

Mult ősszel azt hiszem értesítettem Dobsinszky Pál szírki lelkész nyugalmaztatása és az új lelkésznek Csók Györgynek megválasztásáról. Most ezen szírki új pap beiktatásáról szolgálok hiteles adatokkal.

A beiktatás mult vasárnapon április 23-án ment végbe zöld fenyő galyakkal és szőnyegekkel igen csinosan díszített és zsúfolásig telt templomban. Ott volt a vashegyi intelligencia, mint az egyházi nemes patronusa teljes számban, Rőcze és vidéke, Ratkó és vidéke igen szép számban képviselve.

Magát a beiktatást Nt. Bartholomaeidesz László alesperes végezte melynél segédkeztek Honéczy Ödön újvásári és Zachar Sámuel ratkói lelkészek, A szokásos lithurgiát Honéczy Ödön lelkész végezte, aztán az alesperes nevezett két lelkész kíséretében lépett az oltárhoz s hatóságos biztató magyar és tót beszéd után átadni új lelkésznek a szokásos jelvényeket; kutesot, bibliát, kelyhet. Aztán a már beiktatott új pap mondta el székfoglaló beszédét.

Isteni tisztelet után tartott egyházi közgyűlésen az új papnak leltár szerint az egyház ingó és ingatlan vagyona adatait át. Ekkor következett igazán megható pillanat, midőn a nyugalomba vonult 95 éves öreg Simeon bucsuzott egyházától, melyet 60 éven keresztül szolgált, intett, buzdított s megáldotta az egyháznak minden egyes családját, munkáját, munkádó nemes rimanurány s. t. társulatot s alig volt szem, mely nem könyözött volna.

Következett bőséges ebéd, jó zene, számtalan derült felköszöntő az iskola teremben: majd meg egész kiviradtig a paplakon vig táncmulatság.

Altalában mondhatom, hogy az egész ünnepély igen jól sikerült, s a kik jelen voltak szép és magasztos emlékekkel gazdagodva távoztak el.

Kiváló tisztelettel vagyok.

Újvásáron, 1893. április 25.

alaktól szolgálja

Honéczy Ödön
lelkész.

— **Susan** e hó 24—25-ike közti éjjel ismeretlen tettesek a Czink Jakab bérlő juhásztól, Bukovinszki Józseftől 6 drb anya juhot és 4 drb bárányt elhajítottak! A fent nevezett juhász fél egy körül a kutya ugatásra kiment és látta, hogy a juhokból 30—40 drb körül kint van, mirdjánt roszt gyanított, de azért először össze elvasta a juhait, hogy meg van e? A míg megolvasta áddig az ípsének alkalma nyílt ellillanni. Az eddigi keresés még nem vezetett eredményre.

— **Káldy Gyula,** a Rákóczy-nóták kultiválója, a mult évben évben az ország nagyobb városaiban elért sikereken felbuzdúva, ez évben lehetőleg július hó folyamán városunkban is fog hangversenyt rendezni.

— **Rendkívüli érdekes** és becses tartalommal jelent meg a „Képes Családi Lapok“ legutóbbi 18-ik száma. — Bevezetésül hozza Tábori Róbert „Küzdelmek“ című érdekes hosszabb elbeszélésének folytatását, mely után egy igeu érdekes francia beszély következik. Muray Kornélia kitűnő fordításában. Legfőbb értékét képezi azonban Tolnay Lajos nagyérdők „Sokat adjon az Isten“ című elbeszélése, melyre különösen felhívjuk olvasóihó figyelmét. — Megemléstésre méltó még a magyar ironók egyik kitűnőségének Nagyvárady Mirának „A triumvirátus“ című elbeszélése. — Társadalmi és ismeretterjesztő cikkek humoros apróságok. irodalmi ismertetések rekesztik be a közlemények sorozatát, ismét és ismét bizonyoságot téve arról hogy a „Képes Családi Lapok“ a legjobb és legolcsóbb szépirodalmi hetilapok egyike. — Műtrvényszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

— **Gondolatok.** Fél szeretet — nem szeretet, fél jellem — nem jellem, fél becsület — nem becsület. Légy egész és akkor élni fogsz; ha megalkuszol: meghaltál.

A rimaszécsi járás főszolgabírói hivatalánál Feled székhelylyel,

egy díjnoki állás

havi 30 frt fizetéssel május 1-től megüresedvén, ezen állást elnyerni óhajtok forduljanak alólírott főszolgabíróhoz.

Feled, 1893. évi április 29-én.

Draskóczy László,
főszolgabíró.

BLAU VILMOS

FÉRFI-SZABÓ
Rimaszombatban.

főfő, 15-ik szám.

Ajánlom már évek óta fenálló jó hírnévnek örvendő férfi-szabó üzletemet ez alkalommal azon tiszteletteljes megjegyzéssel, miszerint nagy választékú szövetkészletemet, a tavaszi és nyári idényre való tekintettel a legújabb bel- és külföldi divatkésekkel láttam el, úgy, hogy a legkényesebb ízűs kielégítését is képes vagyok eszközölni. — Továbbá ajánlom kész férfi és gyermek ruhákban dusan felszerelt raktáramat a legújabbosabb árak mellett.

Midőn ezen köztümenyre a t. közönség b. figyelmét felhívni hátkorkodom, egy-szersmind az eddigi bennem helyezett bizalmukat megköszönve és továbbra is kérve, vagyok teljes tisztelettel:

BLAU VILMOS,
férfi szabó.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközölhetnek.

Legnagyobb választék
és legolcsóbb
bevásárlási forrás.

Női és férfi fehéreneműek.

Női és férfi kalapok.

Női, férfi és gyermek-czipők.

Egy pár ezer darab férfi nyak-
kendő, 20 krtól feljebb, legújabb
formákban, legújabb szin-
ekben.

Férfi kalapok 75 krtól minden for-
mában és színben.

Legújabb bluzok, legszebb alsó
szoknyák, gyermek-ruhák,
női köpenyegek, kabátok,
gyermek-felöltők.

Bámulatos olcsó árhoz legyezők, napernyők, kész kötények,
egész kész házi ruhák.

legújabb övek!

3-3

Mély tisztelettel

LÖFKOVICS LIPÓT.

NŐI SZALMA- és CSIPKE-KALAPOK.

REISZ JOZSEF RIMASZOMBATBAN.

A nagyérdemű közönség b. figyelmébe ajánlom a tavaszi idényre dusan felszerelt raktáramat, ugymint:

Férfi- és női ruhaszövetek, térfingek, gallérok, manchetták alsónadrágok valódi főtiszt. Kneip Sebestyén-féle ingek, valamint mindenféle

tourista ingek és övek.

Nagy választék

férfi- és gyermek-, kemény és puha-kalapokban, mindenféle alakban és színben.

Leány-, és fluruhák tricoból és percalból.

Kész női derekak, bluzok és mosóruhák.

Női kalapok, valódi párisi modellek, szalmával és csipkével diszitve, és diszítettlen.

Nagy választék nap- és esernyőkben, valamint női és férfi keztyükben,

legújabb galanteri és norinbergi czikkek.

ugymint: sétabotok, pénztárcák, toilette és illatszerek nagyválasztékban.

A nagyérdemű közönség b. figyelmébe ajánlom

FÉRFISZABÓ-ÜZLETEMET.

Kiváló tisztelettel:

Reisz József.

TOILLETTE ÉS ILLATSZEREK.

FÉRFI, ÉS GYERMEKKALAPOK.

RÖVID- ÉS KÉZMŰÁRU CZIKKEK.

Bécs, 1873.
Érdemérem.

Budapest
1885.
Nagy díszok.

Zágráb
1891.
Diszoklevél.

Eszék,
1889.
Diszoklevél.

N.-Palánkán,
1887.
Arany-érem.

London,
1878.
Diszoklevél.

CSIK JÓZSEF

császári és kir. kizárólag szabadalalmazott

BEOCSINBAN.

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. Rudolf-parkpart 8.

Ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földirtásokok, kőszegi és egy-házi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan meszt

melvük mindenkör egyenlő jó minőségben szállítottak.

Arjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Páris 1867.
Bronz-érem.

Kecskemét 1872.
Érdem-érem.

Ujvidék 1876.
Arany-érem.

Szeged, 1878.
Érdem-érem.

Triest, 1883.
Arany-érem.

Nyilvános könyvtár.

Magyarország fő- és székvárosában messze kiható mozgalom indult meg arra nézve, hogy az ország minden városában a Kárpátoktól az Adriáig meg legyen a szellemi kiképzetés elmaradhatatlan rugója: a nyilvános könyvtár.

És habár igaz, hogy művelt és vagyonos körünk szellemi szükségleteiket nem nyilvános könyvtárak útján szerzik be, de hol van a nagy és kis iparos, a kereskedő világ és népünk ama része, mely súlyos napimunkája után a szellemi üdülés élvezetét találhatná, nyerhetné?

Nem időleges felolvasások által lehet a nép szellemi növéjét emelni, s ezzel kapcsolatosan anyagi boldogulásának eszközeit gyarapítani, hanem a nyilvános nép könyvtárak felállítására által, mely könyvtár nem szorosan vett tudományos alapon hanem az ipari és kereskedelmi ismereteknek népszerű irodalma által igyekszik a nemzeti művelődés kereteit kiszélesíteni.

Igaz, hogy vannak ifjúsági, kaszinói és iparos könyvtárak, de a hivatalos statisztikai közlemények kimutatása szerint azok szervezete és tartalma az ohajtandó ezélt nem eredményezi. A külföldi sokszor selejtes szépirodalmi termékeknek a magyar nemzeti irodalom és a hasznosabb gyakorlati ismereteknek rovására való gyűjtése nagy hiányai e könyvtáraknak. Maga a hasznos és gyakorlati ismereteket képviselő irodalmi ág elhagyatottságát ugyan az olvasóközönség hiányára szeretjük visszavezetni, amde ezen ok azonnal megszűnik, mielőtt az irodalmi körön kívül álló hatalmas elem az olvasóközönségkeretébe vonatnék. Igen szép példát nyújt erre az orsz. magy. gazd. egyesület, mely a magyar gazdasági irodalomnak eddig elhanyagolt mezejét a gazda körök bevonása és a szakirodalom jutalmazása által rövid idő alatt megtermékenyítette. Europa művelt államaiban már mindenütt vannak városi és községi népkönyvtárak, míg nálunk nem városok, hanem megyékben mehetünk keresztül a nélkül, hogy a muzsák templomaira akadnánk.

A különböző könyvtáraknak egyesítése, az elzártaknak hozzáférhetősége és a polgári elemnek intenzívebb közreműködése mellett bámulatos eredményt érhetnénk el, nem csak a nép szelidebb erkölcsi állapotának javítása körül, hanem az irodalom, a művelődés és a nemzeti vagyonsodás terén is.

Megvénken a példát természetesen a megye székhelyének, Rimaszombatnak kellene megadnia a nyilvános könyvtár felállításában. És Rimaszombatnak ez még csak nehézségbe sem kerülne.

A város anyagi helyzeténél fogva a könyvtár számára való alkalmas helyiséget minden megerősítés nélkül biztosíthatja, a berendezés pedig csekély költséget igényel.

Az, a mi valóban költséget okozhatna, a könyvek beszerzése, a fentebb előadott módon szintén könnyen eszközölhető.

A kaszinó, a polgári olvasókör, az ifjúsági egyesület könyvtárainak részbeni egyesítése, melytől bizonyos módok mellett nem hisszük, hogy bármelyik egyesület visszariadna, már megvetné legelső alapját a nyilvános könyvtárnak.

Részbeni egyesítést említettünk azért, mert éppen cikkünk elején statisztikai adatokra hivatkozva mondtuk, hogy a könyvtárak mai szervezete és tartalma nem felel meg egy nyilvános könyvtár szervezetének és tartalmának.

Mi a téren a könyvek beszerzésénél a legkörülményesebb óvatosságot és gondosságot tartjuk szükségesnek, hogy a nyilvános könyvtár valóban meg feleljen nagy kulturális feladatának.

Ha ezen egyesítésen kívül meggondoljuk, hogy ily nemes cél előmozdítása érdekében nem találunk magyar orsz., ki műveinek egy példányát ingyen át nem engedné a nyilvános könyvtár javára, elmondhatjuk, hogy majdnem költség nélkül felállíthatjuk azt a nagy fontosságú kultur-intézményt, mely a nemzeti művelődés és vagyonsodás terén a leghatalmasabb lépésekkel viheti előre közép osztályunkat.

Fizetés-emelés a vármegyénél.

Folyó hó 26-án ült össze kiküldött bizottság Hámos László főispán elnöke alatt, hogy a Gömörvármegye részére ezután évente kiutalványozandó 5800 frtnyi összegnek mikénti elosztására vonatkozólag javaslatot tessen a közgyűlés elé.

Hosszabb eszmecsere után a bizottság a következőkben állapodott meg:

A központban.

1) a tiszti főügyész, főszámvevő és I-ső aljegyző lakbérjárándósága emeltessék évi 100—100 frttal.

2) a központi közig. gyakornok fizetése 40 forinttal.

3) a 7 díjnak fizetése egyenként 40 frttal
4) az egyik központi 400 frttal díjazott irnok fizetése 100 frttal

5) a 3 központi házi szolgáló évi 20—20 frt lakbért nyerjen.

A járásokban pedig a következő fizetés-felemlések hozatnak javaslatba:

1) a főszolgabírának 100 forint

2) a szolgabírának 100 frt.

3) a közig. gyakornokoknak 40 frt

4) a járási irnokoknak 100 frt

5. a hivatalozóknak lakbér címén 20 frt.

A tiszti segéd, kezelő és szolgaszemélyzet járandóságának ekkénti kikérítése után a bizottság azon nézetének adott kifejezést, hogy a vármegyei állatorvosi állomás fizetése ne emeltessék, hanem az állatorvosi teendők pontosabb ellátása végett a vármegye két kerületre osztásakként, hogy az állatorvosok egyike Rimaszombatban, másika Tornallyán székeljen; mindkettő fizetése a mellék járulékokkal együtt évi 700 frtban állapítsák meg oly módon azonban, hogy ezen összesen 1400 frtot tevő összeg a vármegyei állategészségügyi pénzalapból nyerjen fedezetet; továbbá, hogy a számtiszt jelenlegi fizetése után megállapítandó pótlárulék, mint maga a számtiszt fizetése is az uti alap által téríttessék vissza, s hogy a vármegyei központi kaptus, a 7 központi hajdu, az 5 járási tiszti hajdu semmi fizetésemelésben ne részesüljön, valamint nem fogja illetni ezenkívül a még rendelkezés alatt álló összegből a százalékos kivételnél a központi s járási házi szolgálókat sem semmiféle összeg.

A fizetések ily kikérítése után fennmaradó 3220 frtnyi összeg pedig olyképp lenne felosztandó, hogy az 1000 frton felüli egyenes fizetéssel bírók fizetése 6%-kal, az 1000 frton aluliaké pedig 9%-al emeltetnék.

A esizi jód-bróm-forrás fürdő részvény-társaság közgyűlése.

Ezen ifju és életrevaló részvénytársaság, mely Molnár József teremtő szelleme és Glosz Arthur szervező képessége mellett rövid idő alatt is már a fürdő jövője érdekében sok áldozattal figyelemreméltó alkotásokat hozott ott létre, f. hó 27-én tartotta rendes évi közgyűlést.

Jelen voltak: Bornemisza József, Flaskó György, Glosz Arthur, Horváth József, Huszty Béla, Pazár Andor, Molnár József.

A közgyűlés elnökül Bornemisza Józsefet, jegyzőül Molnár Józsefet választotta meg.

Mindenek előtt felolvastotta az igazgatóság évi jelentése, melyben a múlt év forgalmának ismertetése mellett előterjesztettek a számadások s az évi mérleg, indítványoztatik, hogy az év mindig október 31-én zárassék le.

Indítványoztatott és elfogadtatott, hogy 6 új fürdő szoba s a felett 4 vendég szoba és egy 100 személyre alkalmas új étterem építtessék, tekintve, hogy a múlt évi forgalom s a magán-vállalkozók építkezési buzgalma s a folyton növekedő látogatottság elengedhetlenné teszi, hogy maga a fürdővállalat is építkezzék. A gyógydíj 7 frtról 8 frtra, s zenedíj pedig 1 frtről 2 frtra felemeltetett.

Felolvasás alá került a felügyelő bizottságnak az évi számadásokat s a mérleget s az igazgatóság indítványait helyeslő jelentése, mely után a felmentvény minden irányban megadott.

A közgyűlés során szótosztás alá kerültek a részvények, számszerint 200 drb.

Flaskó György gyengélkedő állapotára való tekintetből a felügyelő bizottsági tagságról lemondván, helyébe Marton János új részvényes választott meg.

A közgyűlés az elnök és jegyző életetésével zárult be.

A gyűlés után pompás közebed következett, melyen a kitünő menut sikerült tiszteket fűszereztek, melyek közt kivált a közgyűlés elnökét életető meglehangú felköszöntő.

Vegyes hírek.

— **Nyilvános köszönet.** A simoni-i ref. egyház orgona-alapjához újabban: Bélik Ivánné 3 frt, Menyhart Sándor, 1 frt, Csizsár László 1 frt, Sárközy Gyula 10 frt, Darvas Pál 1 frtot adományoztak. Szíves köszönetét fejezi ki: „A Simoni olvasó-egylet“.

— **Czigányok veszedelme.** E hó elején husvét hétfőjén délután 3 mesterlegény a kokovai savanyuviznél mulatott cigány zené mellett. Este 7 óra tájban hazafelé indáltak s a cigányoknak mondták, hogy menjenek velük. Eppen ekkor jött a savanyuvizhez egy csapat parasztleány, s ezek azt követelték, hogy a cigányok maradjanak ott. Amde a cigányok a mesterlegények után indultak, mert ezek ki-

jelentették, hogy ha velük nem mennek, akkor nem fizetnek nekik. Ekkor a legények, névszerint Kapura János, Gaston Mihály, Gaston János, Stefanik Mátyás, Poljacsik Pál, Valach Márton, és Bobro Mihály a cigányokat elkezdték dobálni, mire azok megszaladtak. A nagybögös Oláh Samu azonban nem tudott úgy futni, a nagybögővel, mint a többiek, s midőn a legények őt utólérték taszigálták, ütlegelték, sőt valamelyikök — állítólag Kapura János — egy követ úgy megdobta, hogy rögtön össze-rogyott s orvosi láttelelet szerint aligha lesz jobban. A csendőrség a verokedő legényeket feljelentette.

— **Asszonyhűség.** Bizony Iglai János sem házasodott volna soha, ha előre tudja hogy milyen nagy bajt vesz a nyakába. Rudnán lakik a szerencsétlen és mindössze alig másfél hónapja, hogy megfeleségesedett. De még alig hangzott el holtomiglan-holtodiglen, a menyecske már is megszegte esküjét. Rövid másfél heti együttlét után otthagyta az urát, s hazament szülőhöz. A férj uram apja azt hitte, hogy csak valami szeszély és elment a menyecskeért s ez hosszas rábeszélés folytán vissza is ment az urához. De nem volt benne küszönet. Ez év husvét szombatján Iglai János fuvarban járt s midőn estefelé hazament feleségét már ismét nem találta hon, sőt apja és leánytestvére azal fogadták, hogy nézze meg csak a csuport, milyen vacsorát akart a felesége neki adni. Ekkor megdöbbenve látta, hogy a csuporban levő étel egész fehér, sőt a csupor fenekén valami fehér ülepedés van. Megpróbálták az ételt a kutyával megégetni, de biz az csak megszagolta, de nem evett belőle. Ebből aztán azt következtettek, hogy a felesége megakarta őt „égetni“, hogy így aztán férjhez mehesen egy falujokbeli másik legényhez. A konyhában aztán találtak is egy papirosban valami fehér port, azt elvitték Rozsnyóra egy orvoshoz, de az nem tudta megmondani, hogy mi az. Így adta elő Iglai János uram az esetet, midőn azt kérte a bíróságnál, hogy a feleségét mérgezési kísérlet miatt szigorúan büntessék meg.

— **Véres hűség.** Rekenye-Ujfaluban is véresen végződött a husvétünnep. Hiába az nem is lehetne másképp, mint hogy minden valamine való legény holtra igya magát a nagy „locsolásnál“. Ezt gondolta Baffi András is. Ez még nem lett volna oly nagy hiba, ha össze nem verokedik egy csomó emberrel a kik aztán őt jól eltárgálták. Boszút líhegve ugrott fel Baffi András a földről, ahová őt a többiek legyűrték és egy követ felkapva, azt a Bredács Péter udvarán levő csoport közé dobta. A kö özv. Gonosz Andrásné szül. Bredács Mária, egy 65 éves öreg asszonyt úgy talált fejen, hogy ez rögtön összeesett és szenvedett sérülése folytán másnap reggelre meghalt. Baffi András a csendőrség elfogta és a rozsnói kir. járásbíróhozhoz kísérte be.

— **Pacsa községében** f. hó 16-án a falu koresmájában mulattak a legények. Mulatozás közben összeszóllalkoztak, minek folytán Malatinszky Márton, Harhovszky Istvánt megszu-ta, a sérült még életben van, azonban sérülése életveszélyes lévén, Bajkor vizsgálatbó f. hó 18-án kiment s kihallgatta. Vádlott, ki nem rég került haza a rszombati trvszki fogházból, hol emberölés miatt volt elítélve, újból le lett tartóztatva.

Rimaszécsi járás főszolgabírja.
1114/893. szám.

Pályázati hirdetés.

A sőregi körjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok s annak választás utján betöltésére határidőül f. évi május 24. napjának délelőtti 10 óráját Sőreg községébe a körjegyzői székhelyre kitűzöm.

Ezen körjegyzőséghez Ajnácskö, Balogfala, Sid, Béna, Csoma és Sőreg községek tartoznak.

A körjegyző javadalmazása: 400 frt fizetés, előfogatokra 50 frt, lakpénz 120 frt, küldőnézdíj 100 frt, irodai átalány 12 frt s ezenkívül a magán munkálatok után a megyei szabályrendeletekben meghatározott díjak.

A pályázati kérvények folyó évi május hó 16-úg hivatalomhoz beadandók.

F e l e d, 1893. április 16-án.

Fősbíró helyett:

A l m á s s y, szolgabíró.

Lakás.

Külön álló két nagy szoba, hozzátartozó helyiségekkel vagy azok nélkül, butofozva egyenknt s. Külön 2 magtár, pincze, istálló, pad kadók. Ferenczi-utca 12. szám alatt.

Üzlet-eladás.

Nagy-Röczen (Gömörmege) egy 22 év óta fennálló 30—35 ezer frt forgalmu rőfös, vas-, fűszertizlet szabad kézből eladó a hozzátartozó raktárakkal, esetleg bérbeadó. Értekezhetni a tulajdonosnővel ugyanott. (Czím a kiadóhivatalban.) 2—3

Kronoldi savanyvíz.

Elismert legtisztább alkaikus

Asztali- és gyógyvíz.
Orvosi tekintélyek tapasztalata szerint kiváló gyógyhatással bír köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál.

BORRAL VEGYITVE FELSÉGES ITAL.

Kapható minden fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Magyarországi forrástár:

Bauer János és testvére Budapest,

Arany-Janos-utca 9. szám.

1—5

Nyári sörcsarnok-megnyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy

Nyári sörcsarnokom

díszesen és kényelmesen berendezett udvari helyiségét

PALÓCZ KÁLMÁN NEMZETI ZENEKARÁNAK
közreműködése mellett f. évi május 1-én nyitom meg.

Hol is a mondott naptól kezdve mindig többféle

FRISS SÖR

és különféle saját boraimmal

jutányos árban szolgálhatok.

Ugyancsak nálam a nap bármely szakában

FRISS KASSAI ÉS PESTI TORMÁS VIRSLI,

valamint különböző izletes hideg és meleg villaesreggeli kapható, egyszersmind becses figyelmébe ajánlom t. vendégeimnek

ZAMATOS MAGYAR KONYHÁMAT.

Főtörekvésem ezentul is oda fog irányulni, hogy tisztelt vendégeim úgy az ételek és italok, valamint a pontos kiszolgálattal meg legyenek elégedve.

Számos látogatásért esdve, maradtam

Rimaszombatban, 1893. április 30-án.

kitünő tisztelettel

GÖMÖRI EDE,
vendéglős.

Egyedüli elárusítási ügynöksége.

Magyar általános kőszénbánya-részvény-társulat

HIRDETÉNY.

Alólírottak a n. é. közönség b. tudomására juttatjuk, miszerint a

— kokovai faipar-raktár rimaszombati czéget —
kőszénterményeinknek úgy nagyban (waggonszámra), mint kicsinyben (métermázsánként) Rimaszombat és vidéke részére egyedüli és kizárólagos eladásra megbíztuk.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni szerencsénk van, kérjük nagybecsű rendelményeikkel csakis a nevezett czéphez fordulni.

Tisztelettel

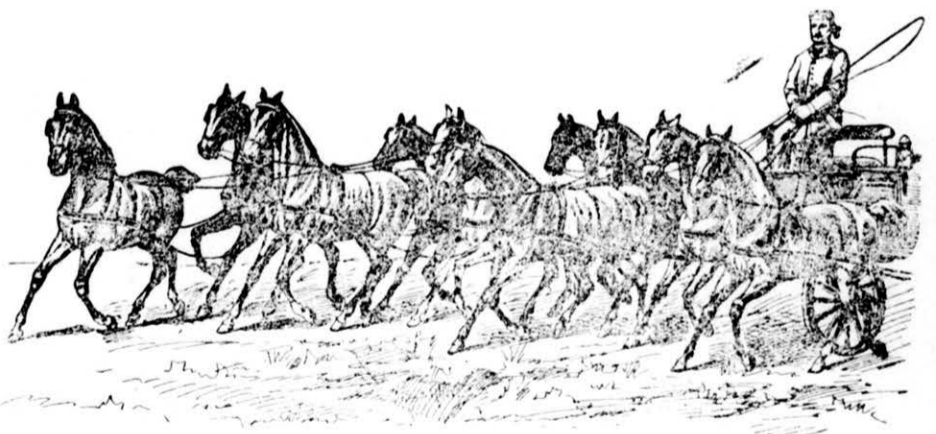
Magyar általános kőszénbánya részvény-társulat.

A kokovai faipar raktárában Rimaszombatban.

Rimaszombat és vidéke részére

TRUBINT LUKÁCS

SZIJGYÁRTÓ RIMASZOMBATBAN.

ÁRJEJYZÉK!

Két lóra:

Egész fekete szijstrángu hám 2-szer varrott	55 frt	⊙ Fél ezüstplattos hám Jukker	90 frt
Egész fekete szijstrángu hám 4-szer varrott	68 frt	⊙ Minden csat ezüst plattos	120 frt
Félrezes hám szijstránggal 2-szr varrott	70 frt	⊙ Angol Kumet félezüst hám	120 frt
Minden csat réz	70 frt	⊙ Minden csat ezüst plattos	220 frt
Fél pakfonos szijstrángu hám	70 frt	⊙ Fekete kulcsu kötélstrángu ígás hám, kantár, gyepelő nyaklóval	28 frt
Minden csat pakfon	80 frt	⊙ 2 lóra angol bőr, sárga francia gyepelő lapos	18 frt
Félnickl kulcsu hám 4-szer varrott	80 frt	⊙ Gömbölyüre varrott	25 frt
Minden csat nickel	90 frt	⊙ Angol nyereg teljesen felszerelve	38 frt

Ostornyelek 50 krtól kezdve 5 frtig kaphatók. Mindenféle lópokróczokat tartok raktáron.

— Képes árjegyzék kívánatra bérmentesen megküldetik. —

Trubint Lukács.